

just direkte er en Domstol, gives der dog i hvert Fald en Beføjelse, hvorefter der kan afsiges Kendelser af ret stor Betydning.

Et andet Punkt, hvor der foreslaas Ændringer, er med Hensyn til Stævningers Forkyndelse, idet man aabner Mulighed for at benytte Postvæsenet i Stedet for at anvende den nugældende Ordning med særlige Stævningsemænd. Af Motiverne ser jeg, at baade Retsplejeudvalget og Sagfører-raadet har udtalt sig imod at benytte Postvæsenet som Stævningsmand, men jeg maa dog anerkende, at Justitsministerens Forslag medfører en betydelig Forenkling, og jeg kan give det min Tilslutning. Det er efterhaanden en stor Række Sager, hvortil man skal bruge Stævningsemænd, jeg kan f. Eks. nævne de mange lovpligtige Forsikringer, som kræver et betydeligt Stævningsarbejde, og ved at anvende Postvæsenet kan man naa til en Indskrænkning i Antallet af de Tjenestemænd, der er beskæftiget med Stævningsarbejde. Spørgsmaalet har jo været drøftet i Folketinget i Samlingen 1912—13, men man naaede ikke frem til en Gennemførelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de forskellige Synspunkter, der ved den Lejlighed gjordes gældende, der var nogen Meningsforskel med Hensyn til, om Parterne kunde gaa direkte til Postvæsenet, eller Stævningen skulde passere Retskontoret. Justitsministeren har holdt sig til den sidste Fremgangsmaade, og det er min Opfattelse, at det ogsaa er det rigtige.

Ved § 24 opnaas der ogsaa en lille Besparelse for Statskassen, idet Udgiften til Trykning eller anden Mangfoldiggørelse af de Ekstrakter, der skal bruges for Højesteret under Dokumentation, kan paalægges enten den ene af Parterne eller begge Parterne. Jeg kunde dog tænke mig, at der kunde være Mulighed for at naa en lille Smule videre; jeg ved ikke, om man kan naa saa langt, men jeg kunde tænke mig, at man i Udvalget drøftede, om der ikke skulde særlige Omstændigheder til for at fritage Parterne for at betale Omkostningerne ved Ekstrakternes Trykning, selv om Omkostningerne nu er betydeligt indskrænket ved, at man anvender Duplikering i Stedet for den tidligere almindelige Trykning.

Der findes ogsaa en lang Række andre Forenklingsbestemmelser, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa; angaaende Udpantning vil jeg blot nævne, at det, der er nævnt i § 31, hvor Udpantningen henlægges til Dommeren, betyder utvivlsomt en ganske særlig Besparelse, der vel andrager ikke

ubetydelige Summer. Men alle disse forskellige Ting vil være bedre egnet til Drøftelse i det Udvalg, som jeg skal tillade mig at foreslaa nedsat, naar denne Behandling er færdig. I alt væsentligt betyder det foreliggende Forslag — og er jo ogsaa tænkt at være — en Forenkling og dermed en Besparelse, hvilket kun kan hilses med Tilfredshed.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigst mulig Fremme i dette høje Ting.

Trier: Justitsministeren har altid ønsket, at Sager som Spørgsmaalet om Rettens Pleje skulde behandles ganske upolitisk. Men han har efter min Mening gjort et alvorligt Brud paa dette ved i Bemærkningerne til dette Lovforslag allerede paa et saa tidligt Tidspunkt at Forhandlingerne at stille et Kabinetsspørgsmaal. Han skriver nemlig under Afsnittet om Søndre Landsret, at Justitsministeriet vil under ingen Omstændigheder gaa med til en Nedlæggelse af Søndre Landsret. En saadan Udtalelse fra Ministerens Side overfor et Folketing, hvor Flertallet Gang paa Gang har udtalt sig for, at Søndre Landsret, naar den midlertidige Overgangstid var forløbet, skulde nedlægges, er at stille et Kabinetsspørgsmaal. Jeg vil i den Anledning sige til den højtærede Justitsminister, at jeg tror ikke, at noget af dette Tings Partier vil tage noget som helst Hensyn til et Kabinetsspørgsmaal, der er stillet af en Minister, der har lidt et parlamentarisk Nederlag og ikke har gjort et eneste Skridt til at rehabilitere sig.

Efter disse Bemærkninger om Kabinetsspørgsmaalet skal jeg gaa over til selve Lovforslaget. Jeg vil gerne med Hensyn til det sige, at det indeholder jo mangt, men ikke meget. Justitsministeren havde nedsat et Udvalg til at behandle Spørgsmaalet om Strafferetsplejen, men han har taget meget lidt Hensyn til de Fremskridt, som dette Udvalg anbefalede. Udvalget anbefalede, at vi skulde gaa langt videre med Hensyn til Umiddelbarhedsprincippet og Anklageprincippet Gennemførelse. Jeg forstaar Ministerens Synspunkt med Hensyn til Umiddelbarhedsprincippet Gennemførelse, fordi han mener, at det vil koste meget, og jeg tror, vi nu lever i en Tid af en saadan økonomisk Beskaffenhed, at det vil være vanskeligt at faa det rigtige gennemført, naar det koster Penge. Men hele dette Spørgsmaal forekommer mig at staa i Forbindelse med, hvor mange Domstole vi skal have, og hvorledes de skal organiseres. Og